

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5888/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ из Сурдулице, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2112/19 од 23.04.2020. године, у седници већа одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2112/19 од 23.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 375/2018 од 13.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обвезан тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења по основу више плаћених износа за комуналне услуге за период од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године исплати износ од 1.023,03 динара, са законском затезном каматом од 13.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 111.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2112/19 од 23.04.2020. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења по основу више плаћеног износа накнаде за комуналне услуге за период од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године исплати износ од 1.023,03 динара са законском затезном каматом од 13.03.2019. године па до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 3.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донетој у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, побијаном пресудом донетом у другом степену правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, јер висина спорног новчаног потраживања по тужби поднетој 23.05.2014. године износи 1.023,03 динара, који износ је очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра (у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије) на дан подношења тужбе, из којих разлога је ревизија недозвољена. У тој врсти спора дозвољеност ревизије не цени се према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. Закона о парничном поступку, тако да је без утицаја што је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтеву странке.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић